Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

UREDBA SVETA (EGS) št. 2408/92

z dne 23. julija 1992

o dostopu letalskih prevoznikov Skupnosti do letalskih prog znotraj Skupnosti

(EGT L 240 , 24.8.1992, s. 8)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	L 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼B

UREDBA SVETA (EGS) št. 2408/92

z dne 23. julija 1992

o dostopu letalskih prevoznikov Skupnosti do letalskih prog znotraj Skupnosti

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 84(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker je pomembno, da se v obdobju do 31. decembra 1992 vzpostavi politika zračnega prometa za notranji trg, kot to določa člen 8(a) Pogodbe;

ker notranji trg obsega območje brez notranjih meja, v katerem se zagotavlja prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala;

ker sta Odločba Sveta št. 87/602/EGS z dne 14. decembra 1987 o delitvi potniških zmogljivosti med letalske prevoznike pri rednih zračnih prevozih med državami članicami in dostopu letalskih prevoznikov do letalskih prog rednih zračnih prevozov med državami članicami ([4]) ter Uredba Sveta (EGS) št. 2343/90 z dne 24. julija 1990 o dostopu letalskih prevoznikov do prog rednega zračnega prevoza znotraj Skupnosti in o porazdelitvi potniških zmogljivosti med letalskimi prevozniki v rednem zračnem prevozu med državami članicami ([5]) prvi korak k uresničevanju notranjega trga v zvezi z dostopom letalskih prevoznikov Skupnosti do letalskih prog rednih zračnih prevozov znotraj Skupnosti;

ker Uredba (EGS) št. 2343/90 določa, naj Svet odloči o spremembi te uredbe najkasneje do 30. junija 1992;

ker je Svet v Uredbi (EGS) št. 2343/90 odločil, da se sprejmejo pravila, ki urejajo izdajanje licenc za letalske proge in se začnejo izvajati najkasneje do 1. julija 1992;

ker je Svet v Uredbi (EGS) št. 2343/90 odločil, da se do 1. januarja 1993 ukinejo omejitve zmogljivosti med državami članicami;

ker je Svet v Uredbi (EGS) št. 2343/90 potrdil, da so prometne pravice kabotaže sestavni del notranjega trga;

ker je bil s skupno deklaracijo ministrov za zunanje zadeve Kraljevine Španije in Združenega kraljestva 2. decembra 1987 v Londonu sklenjen dogovor o večjem sodelovanju obeh držav pri uporabi gibraltarskega letališča in se bo ta dogovor šele začel izvajati;

ker je trenutni razvoj sistema zračnega prometa na grških in atlantskih otokih, vključno z avtonomnim območjem Azorskih otokov, neprimeren in bi zato morali letališča na teh otokih začasno izvzeti iz uporabe te uredbe;

ker je potrebno odpraviti omejitve v zvezi z večkratnimi določitvami in prometnimi pravicami do pete svobode v zračnem prometu ter postopno uporabljati pravice do kabotaže z namenom, da se pospeši razvoj sektorja zračnega prometa v Skupnosti in izboljšajo prevozne storitve za uporabnike;

ker je potrebno v določenih okoliščinah sprejeti posebne ukrepe glede obveznosti javnih služb, ki so nujne za vzdrževanje primernih zračnih prevozov na območjih znotraj države;

([1]) UL C 258, 4.10.1991, str. 2.
([2]) UL C 125, 18.5.1992, str. 146.
([3]) UL C 169, 6.7.1992, str. 15.
([4]) UL L 374, 31.12.1987, str. 19.
([5]) UL L 217, 11.8.1990, str. 8.

▼B

ker je potrebno sprejeti posebne predpise za nove zračne prevoze med regionalnimi letališči;

ker je za načrtovanje zračnega prometa nujno, da države članice dobijo pravico za določitev nediskriminatornih pravil za porazdelitev zračnega prometa med letališči znotraj istega letališkega sistema;

ker mora biti uresničevanje prometnih pravic skladno z operativnimi pravili, ki se nanašajo na varnost, varstvo okolja in pogoje o dostopu do letališča, in se mora uresničevanje teh pravic obravnavati nediskriminatorno;

ker je potrebno ob upoštevanju težav z zastoji v prometu ali težav v zvezi z varstvom okolja nujno vključiti možnost določitve nekaterih omejitev pri uresničevanju prometnih pravic;

ker je potrebno ob upoštevanju konkurenčnosti trga nujno poskrbeti za preprečitev neupravičenih ekonomskih učinkov na letalske prevoznike;

ker je potrebno določiti dolžnosti držav članic in letalskih prevoznikov za zagotavljanje potrebnih informacij;

ker je primerno, da je za istovrstne zračne prevoze zagotovljena enaka presoja in ovrednotenje dostopa do trga;

ker je primerno, da se vse zadeve v zvezi z dostopom do trga obravnavajo v isti uredbi;

ker ta uredba delno nadomešča Uredbo (EGS) št. 2343/90 in Uredbo Sveta (EGS) št. 294/91 z dne 4. februarja 1991 o opravljanju tovornih zračnih prevozov med državami članicami ([1]),

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Ta uredba se nanaša na dostop do letalskih prog znotraj Skupnosti za redne in posebne zračne prevoze.

2. Pri uporabi te uredbe za gibraltarsko letališče se razume, da ne posega v pravni položaj Kraljevine Španije in Združenega kraljestva v zvezi s sporom o suverenosti nad ozemljem, na katerem je letališče.

3. Uporaba določb te uredbe za gibraltarsko letališče se odloži do začetka izvajanja dogovora, sklenjenega s skupno deklaracijo ministrov za zunanje zadeve Kraljevine Španije in Združenega kraljestva 2. decembra 1987. Vladi Španije in Združenega kraljestva obvestita Svet o tem datumu.

4. Iz uporabe te uredbe so do 30. junija 1993 izvzeta letališča na grških in atlantskih otokih, ki vključujejo avtonomno območje Azorskih otokov. Če Svet na predlog Komisije ne odloči drugače, velja ta izjema še naslednjih pet let, nato pa se lahko podaljša še za pet let.

Člen 2

Za namene te uredbe:

(a) „letalski prevoznik“ pomeni podjetje za opravljanje zračnih prevozov z veljavno operativno licenco;

(b) „letalski prevoznik Skupnosti“ pomeni letalskega prevoznika z veljavno operativno licenco, ki mu jo je država članica izdala v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2407/92 z dne 23. julija 1992 o licenciranju letalskih prevoznikov ([2]);

(c) „zračni prevoz“ pomeni let ali serijo letov za prevoz potnikov, tovora in/ali poštnih pošiljk proti plačilu in/ali najemnini;

(d) „redni zračni prevoz“ pomeni serijo letov z naslednjimi značilnostmi:

([1]) UL L 36, 8.2.1991, str. 1.
([2]) UL L 240, 24.8.1992, str. 1.

▼B

(i) opravlja se z zrakoplovi za prevoz potnikov, tovora in/ali poštnih pošiljk proti plačilu tako, da so na vsakem letu širši javnosti na voljo sedeži za individualni nakup (neposredno od letalskega prevoznika ali njegovih pooblaščenih agencij);

(ii) se opravlja tako, da zagotavlja prevoz med dvema istima letališčema ali med več istimi letališči bodisi:

1. po objavljenem voznem redu ali

2. s toliko rednimi ali pogostimi leti, da so prepoznavni kot sistematična serija letov;

(e) „let“ pomeni odhod z določenega letališča proti določenemu letališču;

(f) „prometna pravica“ pomeni pravico letalskega prevoznika, da prevaža potnike, tovor in/ali poštne pošiljke v zračnem prevozu med dvema letališčema Skupnosti;

(g) „prodaja sedežev“ pomeni prodajo sedežev brez vezane prodaje drugih storitev, kot je na primer nastanitev, ki jih letalski prevoznik ali njegov pooblaščeni predstavnik ali zakupnik letala prodaja neposredno javnosti;

(h) „zadevna(-e) država(-e) članica(-e)“ pomeni(-jo) državo(-e) članico (-e), v kateri(-h) ali med katerimi se opravlja zračni prevoz;

(i) „vključena(-e) država(-e) članica(-e)“ pomeni zadevno(-e) državo(-e) članico(-e) in državo(-e) članico(-e), v kateri(-h) je bila letalskemu(-im) prevozniku(-om), ki opravlja(-jo) zračni prevoz, izdana licenca;

(j) „država registracije“ pomeni državo članico, v kateri je bila izdana licenca iz točke (b);

(k) „letališče“ pomeni vsako območje v državi članici, ki je odprto za komercialne zračne prevoze;

(l) „regionalno letališče“ pomeni vsako letališče, ki ni navedeno v Prilogi I kot letališče 1. kategorije;

(m) „letališki sistem“ pomeni dve letališči ali več letališč, združenih v skupino, ki oskrbujeta(-jo) isto mesto ali urbano aglomeracijo, kot je navedeno v Prilogi II;

(n) „zmogljivost“ pomeni število sedežev, ki so na voljo širši javnosti za redne zračne prevoze v danem obdobju;

(o) „obveznost javne službe“ pomeni vsako obveznost, naloženo letalskemu prevozniku, da na vsaki letalski progi, za katero mu je država članica izdala operativno licenco, sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev prevoza, ki zadovoljuje določene standarde neprekinjenosti, rednosti, zmogljivosti in določanja cen, katerih letalski prevoznik ne bi prevzel, če bi upošteval le svoje komercialne interese.

Člen 3

1. Ob upoštevanju te uredbe zadevna(-e) država(-e) članica(-e) dovoli (-jo) letalskim prevoznikom Skupnosti, da uresničujejo prometne pravice na letalskih progah znotraj Skupnosti.

2. Ne glede na odstavek 1 se od države članice ne zahteva, da pred 1. aprilom 1997 prizna prometne pravice kabotaže znotraj njenega ozemlja letalskim prevoznikom Skupnosti, katerim je licenco izdala druga država članica, razen če:

(i) se uresničujejo prometne pravice pri prevozu, ki sestavlja in je načrtovan kot podaljšani prevoz iz države registracije prevoznika ali kot predhodni prevoz v državo registracije prevoznika;

(ii) letalski prevoznik za kabotažni prevoz ne uporablja več kot 50 % svojih sezonskih zmogljivosti pri istem prevozu, pri katerem kabotažni prevoz predstavlja podaljšani ali predhodni prevoz.

3. Letalski prevoznik, ki opravlja kabotažni prevoz v skladu z odstavkom 2, na zahtevo dostavi vključeni(-m) državi(-am) članici(-am) vse informacije, ki so potrebne za izvajanje določb odstavka 2.

▼B

4. Ne glede na odstavek 1 lahko do 1. aprila 1997 vsaka država članica ureja dostop do prog na svojem ozemlju za letalske prevoznike, če na teh progah že letijo ali so šele vložili vlogo, ki jim je brez diskriminacije glede na državljanstvo lastnika in identiteto letalskega prevoznika izdala licenco v skladu z Uredbo (EGS) št. 2407/92, pri čemer ne posega v zakonodajo Skupnosti, zlasti pa ne v pravila o konkurenci.

Člen 4

1. (a) Po posvetovanju z drugimi zadevnimi državami članicami in potem, ko je obvestila Komisijo ter letalske prevoznike, ki opravljajo prevoze na progi, lahko vsaka država članica uvede obveznost javne službe za redne zračne prevoze do letališča, ki oskrbuje obrobno območje ali območje v razvoju na njenem ozemlju, ali na progi z redkim prometom do katerega koli regionalnega letališča na njenem ozemlju, če takšna proga velja kot izredno pomembna za gospodarski razvoj območja, kjer je to letališče, in sicer do obsega, ki je nujno potreben, da se na tej progi zagotovi ustrezno opravljanje rednih zračnih prevozov, ki zadovoljujejo ustaljene standarde neprekinjenosti, rednosti, zmogljivosti in določanja cen, ki jih letalski prevozniki ne bi prevzeli, če bi upoštevali le svoje komercialne interese. Komisija objavi obstoj takšne obveznosti javne službe v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

(b) Primernost rednih zračnih prevozov presodijo države članice glede na:

(i) javni interes;

(ii) možnost uporabe drugih oblik prevoza, ki jo imajo zlasti otoška področja, in zmožnost, da te oblike prevoza zadostijo prevoznim potrebam;

(iii) cene vozovnic in pogoje, ki se ponudijo uporabnikom;

(iv) skupni učinek vseh letalskih prevoznikov, ki opravljajo ali nameravajo opravljati prevoze na progi.

(c) V primeru, ko druge oblike prevoza ne morejo zagotoviti primernega in neprekinjenega prevoza, lahko zadevne države članice vključijo v obveznost javne službe tudi zahtevo, da mora vsak letalski prevoznik, ki namerava opravljati prevoz na tej progi, jamčiti, da bo opravljal prevoz na progi določeno obdobje, ki naj se določi v skladu z drugimi pogoji obveznosti javne službe.

(d) Če noben letalski prevoznik še ni začel ali ne bo v kratkem začel z rednimi zračnimi prevozi na progi v skladu z obveznostjo javne službe, ki je bila uvedena na tej progi, lahko država članica omeji dostop do te proge na enega samega letalskega prevoznika za obdobje največ treh let, potem pa stanje ponovno preuči. Pravica do opravljanja takih prevozov se dodeli z javnim razpisom bodisi za eno samo progo bodisi za skupino prog kateremu koli letalskemu prevozniku Skupnosti, ki ima pravico opravljati take zračne prevoze. Razpis mora biti objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in rok za predložitev ponudb ne sme biti krajši od enega meseca po datumu objave. O predloženih ponudbah letalskih prevoznikov se nemudoma obvesti druge zadevne države članice in Komisijo.

(e) Javni razpis in poznejša pogodba med drugim zajemata naslednje točke:

(i) standarde, ki se zahtevajo v okviru obveznosti javne službe;

(ii) pravila o spremembah in prenehanju pogodbe, zlasti ob upoštevanju nepredvidljivih sprememb;

(iii) veljavnost pogodbe;

(iv) pogodbene kazni ob neizpolnjevanju pogodbe.

(f) Izbira med ponudniki se opravi čim prej ob upoštevanju primernosti prevoza, skupaj s cenami in pogoji, ki se lahko ponudijo uporabnikom, ter stroški za nadomestila, ki jih mora(-jo) plačati država(-e) članica(-e), če se tako plačilo zahteva.

▼B

(g) Ne glede na pododstavek (f) se izbira ne opravi prej kot v dveh mesecih po roku za oddajo ponudb, da lahko druge države članice predložijo svoje pripombe.

(h) Država članica lahko letalskemu prevozniku, ki je bil izbran glede na pododstavek (f), povrne stroške, nastale zaradi izpolnjevanja standardov, ki jih zahtevajo obveznosti javne službe iz tega odstavka; pri takem povračilu so upoštevani stroški in prihodki, ustvarjeni s prevozom.

(i) Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se lahko vse odločitve, sprejete v skladu s tem členom, učinkovito in zlasti čim prej pregledajo z vidika kršitev zakonodaje Skupnosti ali državnih predpisov, s katerimi se ta zakonodaja izvaja.

(j) Kadar je uvedena obveznost javne službe v skladu s točkama (a) in (c), lahko letalski prevozniki ponudijo „prodajo sedežev“ le, če zadevni zračni prevoz izpolnjuje vse zahteve iz obveznosti javne službe. Zato se takšni zračni prevozi štejejo za redne zračne prevoze.

(k) Pododstavek (d) se ne uporablja v primeru, ko druga zadevna država članica predlaga drug zadovoljiv način izpolnjevanja obveznosti javne službe.

2. Odstavek 1(d) se ne uporablja za proge, na katerih se lahko z drugimi oblikami prevoza zagotovi primeren in neprekinjen prevoz, če ponujena zmogljivost presega 30 000 sedežev na leto.

3. Komisija na zahtevo države članice, ki meni, da pogoji iz odstavka 1 neupravičeno omejujejo razvoj proge, ali na lastno pobudo izvede preiskavo in na podlagi vseh pomembnih dejavnikov v dveh mesecih po prejemu zahteve sprejme odločitev o tem, ali se odstavek 1 še naprej uporablja za zadevno progo.

4. Komisija svojo odločitev sporoči Svetu in državam članicam. Vsaka država članica lahko odločitev Komisije v enem mesecu predloži Svetu v obravnavo. Svet lahko v enem mesecu s kvalificirano večino sprejme drugačno odločitev.

Člen 5

Na domačih progah, za katere je bila ob začetku veljavnosti uredbe z zakonom ali pogodbo podeljena izključna koncesija in kadar druge oblike prevoza ne morejo zagotoviti primerne in neprekinjene prevozne storitve, lahko taka koncesija ostane veljavna do svojega izteka oziroma tri leta, karkoli nastopi prej.

Člen 6

1. Ne glede na člen 3 lahko država članica takrat, kadar je eden od letalskih prevoznikov, ki mu je izdala licenco, začel opravljati redne potniške zračne prevoze z zrakoplovi z ne več kot 80 sedeži na novi progi med regionalnimi letališči, katerih zmogljivost ne presega 30 000 sedežev na leto, zavrne redne zračne prevoze drugega letalskega prevoznika za dve leti, razen če te prevoze opravlja z zrakoplovi z ne več kot 80 sedeži ali tako, da je za vsak let med dvema letališčema naprodaj največ 80 sedežev.

2. Člen 4(3) in (4) se uporablja v povezavi z odstavkom 1 tega člena.

Člen 7

Pri opravljanju zračnih prevozov zadevna(-e) država(-e) članica(-e) dovoli(-jo) letalskemu prevozniku Skupnosti povezovati zračne prevoze in uporabljati isto številko leta.

Člen 8

1. Ta uredba ne posega v pravico države članice, da brez diskriminacije glede na državljanstvo ali identiteto letalskega prevoznika ureja porazdelitev prometa med letališči znotraj letališkega sistema.

▼B

2. Uresničevanje prometnih pravic je odvisno od objavljenih operativnih predpisov Skupnosti, državnih, regionalnih ali lokalnih operativnih predpisov, ki se nanašajo na varnost, varstvo okolja in dodelitev slotov.

3. Na zahtevo države članice ali na lastno pobudo Komisija preuči uporabo odstavkov 1 in 2 ter v enem mesecu po prejemu zahteve in po posvetovanju z odborom iz člena 11 odloči, ali država članica lahko nadaljuje z izvajanjem ukrepa. Komisija svojo odločitev sporoči Svetu in državam članicam.

4. Vsaka država članica lahko v enem mesecu odločitev Komisije predloži Svetu v obravnavo. V izjemnih okoliščinah lahko Svet v enem mesecu s kvalificirano večino sprejme drugačno odločitev.

5. Ko se država članica odloči zasnovati nov letališki sistem ali spremeniti obstoječega, o tem obvesti druge države članice in Komisijo. Ko se Komisija prepriča o povezanosti letališč za oskrbo istega mesta ali urbane aglomeracije, objavi popravljeno Prilogo II v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 9

1. Ob resnih zastojih v prometu in/ali okoljskih težavah, lahko odgovorna država članica ob upoštevanju tega člena določi pogoje za uresničevanje pravic v zračnem prometu, jih omeji ali zavrne, zlasti kadar lahko drugi načini prevoza zagotovijo zadovoljivo raven prevozne storitve.

2. Ukrepi države članice v skladu z odstavkom 1:

— morajo biti nediskriminatorni glede na državljanstvo ali identiteto letalskih prevoznikov,

— morajo biti časovno omejeni tako, da rok veljavnosti ni daljši od treh let, potem pa se jih ponovno preuči,

— ne smejo imeti pretiranega vpliva na cilje te uredbe,

— ne smejo čezmerno izkrivljati konkurence med letalskimi prevozniki,

— ne smejo biti bolj omejevalni, kot je potrebno za rešitev težav.

3. Kadar država članica meni, da je potreben ukrep po odstavku 1, o njem obvesti druge države članice in Komisijo vsaj tri mesece pred začetkom njegove veljavnosti in ga primerno utemelji. Ukrep se izvaja, razen če v roku enega meseca po prejemu obvestila zadevna država članica izpodbija ukrep ali ga Komisija skladno z odstavkom 4 ponovno preuči.

4. Na zahtevo države članice ali na lastno pobudo Komisija preuči ukrep iz odstavka 1. Če Komisija v enem mesecu po prejemu obvestila iz odstavka 3 začne preučevati ukrep, hkrati navede, ali se sme ukrep med preučevanjem izvajati v celoti ali delno, zlasti ob upoštevanju možnosti nepopravljivih posledic. Po posvetovanju z odborom iz člena 11 Komisija v enem mesecu po prejemu vseh potrebnih informacij odloči, ali je ukrep primeren in skladen s to uredbo ter ni kakorkoli drugače v nasprotju s pravom Skupnosti. Komisija mora o svoji odločitvi obvestiti Svet in države članice. Do sprejema take odločitve se lahko Komisija odloči za začasne ukrepe, vključno z začasno popolno ali delno ukinitvijo ukrepa, zlasti ob upoštevanju možnosti nepopravljivih posledic.

5. Ne glede na odstavka 3 in 4 lahko država članica sprejme potrebne ukrepe za razreševanje nenadnih kratkotrajnih težav, če so taki ukrepi v skladu z odstavkom 2. Komisijo in državo(-e) članico(-e) je treba nemudoma obvestiti o takih ukrepih in jim posredovati ustrezno utemeljitev. Če težave, ki zahtevajo take ukrepe, trajajo dlje kot 14 dni, država članica o tem obvesti Komisijo in druge države članice ter lahko v soglasju s Komisijo določen ukrep podaljša še za največ 14 dni. Na zahtevo zadevne(-ih) države(-) članice(-) ali na lastno pobudo lahko Komisija ukine ta ukrep, če ne izpolnjuje zahtev odstavkov 1 in 2 ali je kako drugače v nasprotju s pravom Skupnosti.

▼B

6. Vsaka država članica lahko v enem mesecu odločitev Komisije na podlagi odstavkov 4 in 5 predloži Svetu v obravnavo. V izjemnih okoliščinah lahko Svet v enem mesecu s kvalificirano večino sprejme drugačno odločitev.

7. Kadar odločitev, ki jo sprejme država članica v skladu s tem členom, omejuje dejavnost letalskega prevoznika Skupnosti na progi znotraj Skupnosti, se enaki pogoji ali omejitve uporabljajo za vse letalske prevoznike Skupnosti na isti progi. Če odločitev vsebuje zavrnitev novih ali dodatnih prevozov, se enako obravnavajo vse zahteve letalskih prevoznikov Skupnosti za nove ali dodatne prevoze na tej progi.

8. Ne glede na člen 8(1) in razen v primeru soglasja vključene(-ih) države(-) članice(-) država članica ne dovoli letalskemu prevozniku:

(a) uvesti novega prevoza ali

(b) povečati pogostosti obstoječega prevoza

med določenim letališčem na njenem ozemlju in drugo državo članico toliko časa, dokler letalskemu prevozniku, ki mu je licenco izdala ta druga država članica na podlagi pravil za dodeljevanje slotov iz člena 8 (2), ni dovoljeno uvesti novega prevoza ali povečati pogostosti obstoječega prevoza do zadevnega letališča; to velja, dokler Svet ne sprejme uredbe o kodeksu obnašanja pri dodeljevanju slotov na podlagi splošnega načela nediskriminacije glede na državljanstvo in ta uredba ne začne veljati.

Člen 10

1. Omejitve zmogljivosti ne veljajo za zračne prevoze, ki jih zajema ta uredba, razen kot določata člena 8 in 9 ter ta člen.

2. Če je uporaba odstavka 1 povzročila resno finančno škodo letalskemu prevozniku (letalskim prevoznikom), ki opravlja(-jo) redne zračne prevoze in mu (jim) je izdala licenco država članica, Komisija na zahtevo te države članice opravi pregled in na podlagi vseh pomembnih dejavnikov, skupaj s stanjem na trgu in zlasti z morebitnim obstoječim stanjem, zaradi katerega so neupravičeno okrnjene možnosti letalskih prevoznikov te države članice za učinkovito konkuriranje na trgu, finančnim položajem zadevnega(-ih) letalskega(-ih) prevoznika(-ov) ter z doseženim izkoriščanjem zmogljivosti, sprejme odločitev o tem, ali bi bilo treba za določeno obdobje ustaliti zmogljivost rednih zračnih prevozov v to državo in iz nje.

3. Komisija svojo odločitev sporoči Svetu in državam članicam. Vsaka država članica lahko v enem mesecu odločitev Komisije predloži Svetu v obravnavo. V izjemnih okoliščinah lahko Svet v enem mesecu s kvalificirano večino sprejme drugačno odločitev.

▼M1

Člen 11

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Odbor svetuje Komisiji pri uporabi členov 9 in 10.

3. Komisija se poleg tega lahko posvetuje z odborom o vsaki drugi zadevi v zvezi z uporabo te uredbe.

4. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES ([1]), ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

5. Odbor sprejme svoj poslovnik.

([1]) Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23).

▼B

Člen 12

1. Komisija sme pri opravljanju svojih dolžnosti iz te uredbe pridobiti vse potrebne informacije od zadevnih držav članic, ki tudi zagotovijo informacije letalskih prevoznikov, katerim so izdale licence.

2. Če zahtevane informacije niso predložene v roku, ki ga določi Komisija, ali so nepopolne, Komisija od zadevne države članice z odločbo zahteva posredovanje informacij. V odločbi se določijo zahtevane informacije in primeren rok za njihovo predložitev.

Člen 13

Komisija do 1. aprila 1994 objavi poročilo o izvajanju te uredbe, kasneje pa v rednih presledkih.

Člen 14

1. Države članice in Komisija med seboj sodelujejo pri izvajanju te uredbe.

2. Zaupni podatki, pridobljeni ob uporabi te uredbe, so poslovna tajnost.

Člen 15

Uredbi (EGS) št. 2343/90 in št. 294/91 se nadomestita s to uredbo, razen člena 2(e)(ii) ter Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2343/90, kakor jo razlaga Priloga II k tej uredbi, ter člena 2(b) in Priloge k Uredbi (EGS) št. 294/91.

Člen 16

Ta uredba začne veljati 1. januarja 1993.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Seznam letališč 1. kategorije

BELGIJA:	Bruselj - Zaventem
▼A2 ČEŠKA:	Praha - Ruzyně
▼B DANSKA:	letališki sistem Kopenhagen
NEMČIJA:	Frankfurt - Rhein/Main
	Düsseldorf - Lohausen
	München
	letališki sistem Berlin
▼A2 ESTONIJA:	Tallinna Lennujaam
▼B ŠPANIJA:	Palma - Mallorca
	Madrid - Barajas
	Malaga
	Las Palmas
GRČIJA:	Atene - Hellinikon
	Solun - Makedonija
FRANCIJA:	letališki sistem Pariz
IRSKA:	Dublin
ITALIJA:	letališki sistem Rim
	letališki sistem Milano
▼A2 CIPER:	Larnaka airport
LATVIJA:	Riga
LITVA:	Vilnius
MADŽARSKA:	Budapest-Ferihegy International Airport
MALTA:	Luqa
▼B NIZOZEMSKA:	Amsterdam - Schiphol
▼A2 POLJSKA:	Warszawa-Okęcie
▼B PORTUGALSKA:	Lizbona
	Faro
▼A2 SLOVENIJA:	Airport Ljubljana
SLOVAŠKA:	Bratislava Airport
▼B ZDRUŽENO KRALJESTVO:	letališki sistem London
	Luton
▼A1 AVSTRIJA:	Dunaj
FINSKA:	Helsinki — Vantaa/Helsingfors Vanda
ŠVEDSKA:	Stockholmsko letališče

▼B

PRILOGA II

Seznam letaliških sistemov

DANSKA:	Kopenhagen - Kastrup/Roskilde
NEMČIJA:	Berlin - Tegel/Schönfeld/Tempelhof
FRANCIJA:	Pariz - Charles de Gaulle/Orly/Le Bourget
	Lyon - Bron - Satolas
ITALIJA:	Rim - Fiumicino/Ciampino
	Milano- Linate/Malpensa/Bergamo (Orio al Serio)
	Benetke - Tessera/Treviso
ZDRUŽENO KRALJE-STVO:	London - Heathrow/Gatwick/Stansted

▼A1

ŠVEDSKA:	Stockholm — Arlanda/Bromma

▼B

PRILOGA III

Razlaga, na katero se sklicuje člen 15

V Prilogi I k Uredbi (EGS) št. 2343/90 se letalski prevoznik Scanair, ki je strukturiran in organiziran enako kot letalski prevoznik Scandinavian Airlines System, obravnava enako kot letalski prevoznik Scandinavian Airlines System.